

Lisa zit met mama in de wachtkamer van de tandarts. 'Moeten we lang wachten?' vraagt ze.

'Nee, we zijn bijna aan de beurt,' zegt mama. Ze wijst naar een deur. 'Daar moeten we straks zijn.'

Ze pakt een tijdschrift en gaat zitten lezen. Lisa voelt aan haar tand. Jammer, die wiebelt nog steeds niet.

Jimmy, haar vriendje, zei dat hij al wel een wiebeltand heeft.

Ze voelt opnieuw. Zit haar tand toch niet een klein beetje los?

'Heb je dat paard al gezien?' vraagt mama dan.

'Paard?' Lisa kijkt verbaasd rond. En ze denkt: is er een paard in de wachtkamer?

'Ik bedoel het poetspaard daar.' Mama wijst naar een stoeltje. Er zit een bruin paardje op, met een grote mond vol tanden.

'Haha, wat een lief paardje!' Lisa staat op om het paard beter te bekijken.

'Wil je zijn tanden soms even poetsen?' vraagt een mevrouw achter de balie. 'Dat is vandaag nog niet gebeurd.' Ze geeft Lisa een rode tandenborstel.

'Zo, die heeft grote tanden!' zegt Lisa als ze de mond van het paard opendoet.

'Veel groter dan die van mij!'

Lisa is net klaar met poetsen als de tandarts uit haar kamer komt.

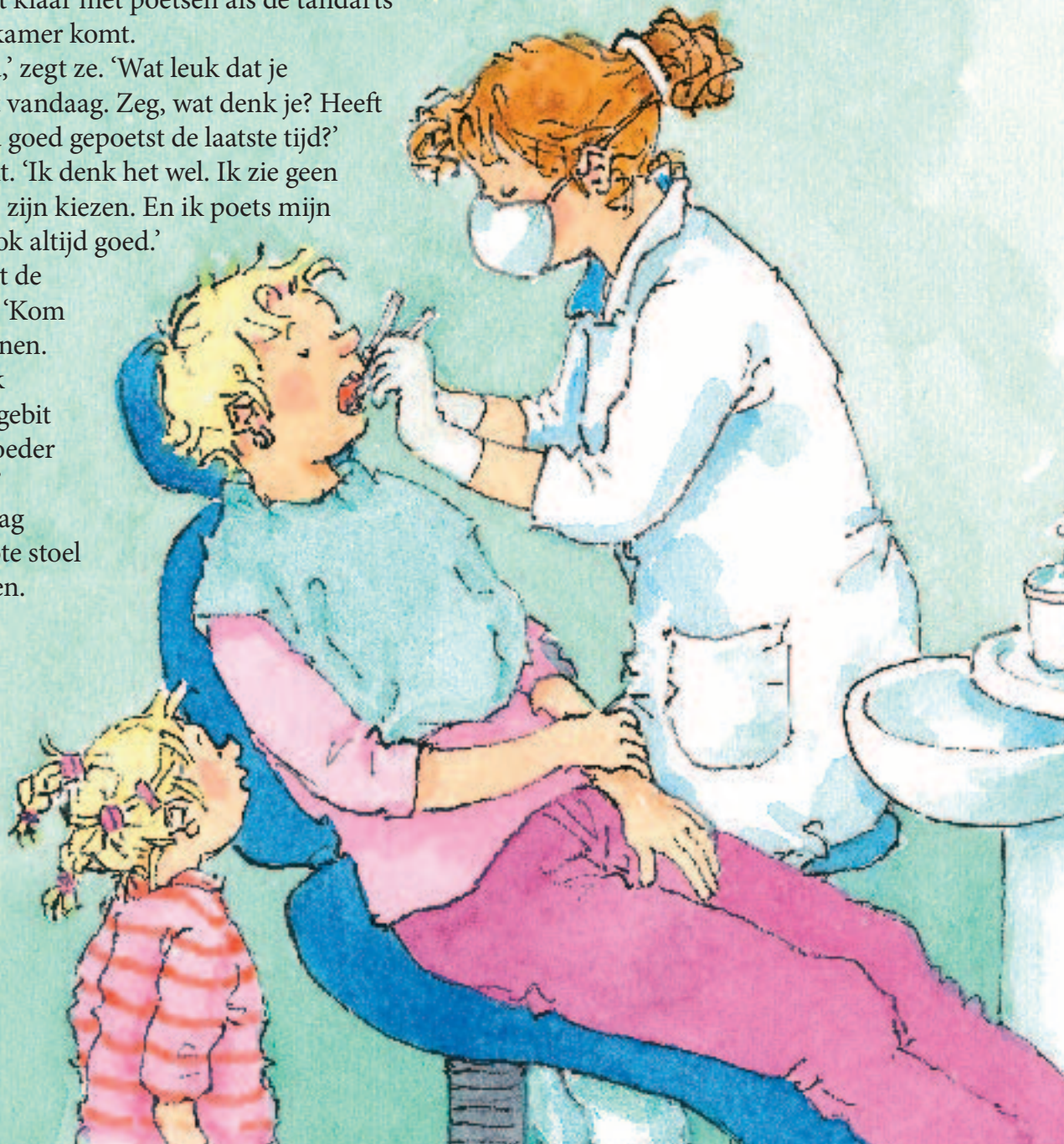
'Hoi, Lisa,' zegt ze. 'Wat leuk dat je meekomt vandaag. Zeg, wat denk je? Heeft het paard goed gepeetst de laatste tijd?'

Lisa knikt. 'Ik denk het wel. Ik zie geen gaatjes in zijn kiezen. En ik poets mijn tanden ook altijd goed.'

'Fijn,' zegt de tandarts. 'Kom maar binnen.'

Dan ga ik eerst het gebit van je moeder bekijken.'

Mama mag op de grote stoel gaan zitten.

Het is een stoel die achterover kan,
dat weet Lisa nog van de vorige
keer.

De tandarts pakt een spiegeltje en
doet een kapje voor haar mond.
Daarna peutert ze met een soort
haakje tussen mama's tanden.
'Alles is in orde,' zegt ze al gauw.

'Tandarts, ik heb misschien een
wiebeltand,' zegt Lisa opeens.

'Zo. Dat is snel. Zal ik eens
kijken?' De tandarts tilt Lisa op
de stoel en voelt aan de tand die
ze aanwijst.

'Deze zit nog goed vast,' zegt ze.

'Maar over een tijdje ga je zeker
wisselen. Wil je dat graag?'

Lisa knikt. 'Mijn vriendje
Jimmy zegt dat hij ook bijna
gaat wisselen. En in groep
drie zit een meisje met al twee
tanden eruit.'

De tandarts bekijkt alle tanden en kiezen van Lisa. 'Je hebt zeker goed gepoetst,' zegt ze.

Lisa mag een mooie sticker uitkiezen.

Daarna bekijkt ze een poster, die aan de muur hangt. Er staat een jongetje op dat vrolijk lacht.

Poe, die heeft er al veel tanden uit, denkt ze.

Op de poster staan ook een hond, een konijn en een zebra. En nog meer dieren.

Ze laten allemaal hun tanden zien.

'Kijk, die zebra! Die is grappig,' zegt Lisa.

'Over een poosje kom ik er misschien wel een tegen. Want ik ga ik met mijn papa naar de dierentuin. Dat heeft hij beloofd.'

'Wat leuk,' zegt de tandarts.

'Wisselt een hond ook tanden?' vraagt Lisa dan.

De tandarts knikt. 'De puppies hebben eerst een melkgebit, net als jij. Later krijgen ze pas grote, sterke tanden.'

'En de krokodil?' vraagt Lisa.

'Die wisselt ook,' zegt de tandarts. 'En er is één dier in de dierentuin dat zelfs zeven keer wisselt.'

'Welk dier is dat dan?'

De tandarts glimlacht. 'Probeer er maar eens achter te komen als je in de dierentuin bent,' zegt ze.

'Ja, dat ga ik doen!' belooft Lisa. En ze denkt: zeven keer wisselen? Wow, dat is veel!

Als ze even later naar buiten loopt, zegt ze:

'Mam, ik ga vanavond aan papa vragen of hij morgen al naar de dierentuin wil!'

